

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/226/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817210674
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817210674.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej Q. Q., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX I., o zaplatenie 2.021,09 Eur, s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 754,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne, zo sumy 754,32 Eur od 03.03.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 %

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.021,09 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej dlžnej sumy za čas od 03.03.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 26.09.2013 zmluvu o pôžičke evidovanú pod č. 6158448. Na základe uvedenej zmluvy poskytol veriteľ žalovanej sumu pôžičky 2.000,00 eur, ktorú mala žalovaná zaplatiť v 72 mesačných splátkach po 57,72 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.155,84 eur. Žalovaná zaplatila na poskytnutý úver sumu 733,23 eur. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, bola vyzvaná listom zo dňa 31.12.2014 k okamžitej úhrade dlžných splátok. Žalovaná neuhradila dlžné splátky ani po predžalobnej upomienke, z toho dôvodu žalobca dňa 19.02.2015 úver zosplatnil. Žalovaná bola informovaná Oznámením zo dňa 25.02.2015 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Jej celkový dlh predstavoval ku dňu podania žaloby sumu 2.021,09 eur. Žalobca si uplatnil v konaní aj sumu, ktorá predstavuje náklady žalobcu, vzniknuté v súvislosti s vymáhaním pohľadávky.

2. Žalovaná sa písomne vyjadrila k žalobe. Uviedla, že spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. poslala písomné prebratie záväzku, ktoré bolo notársky osvedčené dňa 21.03.2016 a následne poslala žiadosť dňa 20.07.2016 o prepísanie zmluvy na D. Q., ktorá v skutočnosti úver brala. Súčasne požiadala spoločnosť, aby jej bolo oznámené, akým spôsobom uvedenú vec doriešili, avšak uvedená spoločnosť sa nijakým spôsobom nevyjadrila. Z toho dôvodu navrhla žalovaná, aby súd prihliadol na prebratie záväzku. K vyjadreniu pripojila aj podacie lístky, z ktorých je zrejmé, že odosiela už spoločnosti Intrum Justitia, s.r.o. listovú zásielku doporučené, dňa 20.03.2016 a 20.07.2016.

3. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 12Csp/226/2017 - 163 zo dňa 16.11.2018 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.266,77 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy

1.266,77 Eur, za čas od 03.03.2015 do zaplataenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 26 %.

4. Proti vyššie uvádzanému rozsudku, v rozsahu zamietnutej časti a súvisiacom výroku o trovách podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie,

5. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 11Co/167/2019 - 236 zo dňa 04.06.2019, rozsudok zrušil v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

7. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vystaval záver o neplatnosti dojednania strán o úroku v úverovej zmluve vo výške 32 % výlučne na zistení, že podľa zverejnených štatistických údajov predstavovala v rozhodnom čase (v čase uzavretia úverovej zmluvy) priemerná úroková sadzba pri úveroch poskytovaných obchodnými bankami 14,27 % a na bližšie nevysvetlenej úvahe, že táto disproporcía predstavuje podstatné prevýšenie oproti obvykle uplatňovaným bankovým úrokom, a preto odporuje dobrým mravom. Tomuto spôsobu právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie je potrebné predovšetkým vytknúť, že v ňom ešte pred konfrontovaním s dobrými mravmi, ktoré nepredstavuje alternatívu zákonnosti, ale vždy len krajný spôsob právneho posúdenia veci, pokiaľ zákonná úprava inak nevytvára priestor pre účinnú ochranu ohrozených alebo porušených práv, prednostne neaplikoval ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ktoré v spotrebiteľských vzťahoch limitovalo výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov zákazom podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu a stanovovalo, hoc len demonštratívne, tiež kritéria pre posudzovanie obdobnosti prípadov - finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Súd prvej inštancie v dôsledku tejto nesprávnosti svoj záver o značnom prevýšení priemernej úrokovej miery náležite nevysvetlil vo svetle zákonných kritérií pre posudzovanie primeranosti odplaty za spotrebiteľské úvery. Pri určení hranice podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, nemožno podľa úvahy odvolacieho súdu ponechať stranou ani skutočnosť, že s účinnosťou od 1.9.2014 je na základe odkazu v novelizovanom ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka najvyššia prípustná výška odplaty už konkrétne ustanovená vykonávacím predpisom. V tomto smere sa odvolací súd bez výhrad stotožňuje s argumentáciou odvolateľa, že hoc túto novú úpravu, exaktne určujúcu nákladový strop, nemožno na posudzovaný prípad aplikovať, treba ju však mať pri interpretácii na vec sa vzťahujúcej normy bezpochyby na zreteli. Podľa názoru odvolacieho súdu totiž i v takomto precizovaní skoršej menej konkrétnej úpravy treba v širších súvislostiach vidieť kontúry vôle zákonodarcu pri tvorbe normy, zmysel a význam ktorej sa v procese jej interpretácie hľadá, treba v ňom vidieť tiež spätnú väzbu k odbornej diskusii a k nejednotnému uplatňovaniu v praxi, ktoré takáto nejednoznačná úprava vyvolala alebo pripustila a napokon i požiadavka právnej istoty a z nej vyplývajúca potreba konzistentnosti právneho posúdenia rovnakých právnych situácií rozumne a spravodlivo predpokladajú, že výklad bude rozdielne úpravy skôr zblížovať, ako významový rozdiel v legislatívnom vyjadrení medzi nimi prehľbovať. Odvolaciemu súdu sa v tejto súvislosti žiada pre objektivnosť dodať, že rovnaký spôsob určovania nákladového stropu v prípade spotrebiteľských úverov bol v našom právnom poriadku výslovne upravený už v čase od 1.7.2008 do 11.6.2010 v § 1 vládneho nariadenia č. 238/2001 Z. z. v nadväznosti na ust. § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z. z. Po zavedení novej úpravy spotrebiteľských úverov zák. č. 129/2010 Z. z. zákonodarca od tejto konštrukcie exaktne vyjadreného nákladového stropu upustil a zaviedol aj na vec sa vzťahujúci len všeobecne formulovaný limit odplaty, odvíjajúci sa od výšky odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu, ktorý vzhľadom na spôsob zákonného vymedzenia v praxi viedol k výkladovým problémom. V súčasnosti platnou úpravou, opäť vystavanou na presne stanovenom nákladovom strope sa teda zákonodarca vrátil k v praxi osvedčenému modelu, ktorý výšku úverového zaťaženia spotrebiteľa v prípade štandardného spotrebiteľského úveru limituje cez rozsah úverových nákladov dvojnásobkom RPMN. Z toho exkurzu vývoja právnej regulácie vyplýva, že nielen v súčasnosti platná právna úprava, ale aj právna tradícia, dá sa povedať už od 1.1.2008 (až na obdobie od 1.6.2014 do 1.9.2014, v ktorom bola v zmysle

ust. § 10d nar. vlády č. 87/1995 Z. z. celkom výnimočne čo do obdobia i dôvodov, zavedená regulácia úverového zaťaženia cez úrokový limit odvíjajúci sa od bankového priemeru) opodstatňuje v interpretácii rozhodujúcej právnej úpravy zohľadniť, že miera únosnosti úverového zaťaženia spotrebiteľa je a bola v našom právnom poriadku koncepčne založená na porovnaní „odplaty“ za poskytnutie peňažných prostriedkov v ponímaní úverových nákladov, čo zároveň opodstatňuje záver, že etalónom pre posúdenie ich primeranosti by mali byť obvyklé úverové náklady, a teda v ročnom vyjadrení štatisticky vykazovaný priemer RPMN, a nielen úroky bez ďalších úverových nákladov, ktoré sú i tak v dôsledku predovšetkým kreatívnych produktov nebankových finančných subjektov často len skrytým prostriedkom ďalšieho úverového zaťaženia dlžníka.

8. Odvolací súd skonštatoval, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke, tak ako ju zistil aj súd prvej inštancie, v danom prípade predstavuje 18,84 %. V prípade aplikovateľnosti citovanej právnej úpravy na posudzovaný prípad zákonný limit úroku by zodpovedal dvojnásobku tejto štatistickej hodnoty a činil by 37,68 %. Už len z toho je evidentné, že predstava súdu prvej inštancie o amorálnosti úroku vo výške 32 % ročne za situácie, keď iné poplatky s úverom neboli spojené a úverová zaťaženosť žalovanej neprevyšuje pomyselný nákladový strop v ponímaní samotného zákonodarcu, sama o sebe nemôže obstať.

9. Súd prvej inštancie vedený nesprávnymi právnymi úvahami pri posudzovaní platnosti dohody strán o úroku v úverovej zmluve, neposúdil jej platnosť v spektre rozhodujúcich zákonných kritérií, a preto neustálil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre záver o dôvodnosti tejto časti uplatneného nároku. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné, len zrušiť rozsudok v napadnutej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie dôvodnosti ostávajúcej časti predmetu konania (úrokov a prípadných sankčných plnení, pokiaľ sú zahrnuté pod napadnutým rozsudkom nepriznaný nárok). K tomu v intenciách v tomto uznesení vytknutých nesprávností vyvodí zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov, eventuálne umožní stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania, či už dôkazmi, ktoré strany navrhli alebo ešte navrhnu v nastávajúcom priebehu konania, alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 C.s.p., súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 C.s.p.) procesne správnym postupom, pričom vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci vyjde z názoru odvolacieho súdu (§391 ods. 2 C.s.p.), tak ako ho vyjadril v tomto uznesení. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň, aby odôvodnenie nielen formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 C.s.p., ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

11. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 11Co/167/2019 - 236 zo dňa 04. 06. 2019) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu nároku žalobcu ktorým pôvodným rozsudkom v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

12. Žalovaná na nariadenom pojednávaní uviedla, že opakovane ako na poslednom pojednávaní rázne odmieta uhrádzať dlžnú sumu úveru, ktorý čerpal niekto iný. Opätovne predložila súdu dokument spísaný a potvrdený notárom o prebratí záväzku, v zmysle ktorého pani Q. bude povinnou osobou na úhradu dlžnej sumy. Tvrdila, že sa pokúsi dohodnúť so žalobcom na mesačných splátkach, ktoré však ako podotkla bude platiť pani Q.. Ona nedisponuje takouto vysokou sumou a nie je ani ochotná platiť úver za niekoho iného. Ak by pani Q. predmetnú sumu nesplácala, bude to riešiť súdnou cestou.

13. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 26.09.2013, ktorá bola uzavretá medzi poskytovateľom - Consumer Finance Holding, a. s. a žalovanou, bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 2.000,00 Eur, výška splátky predstavovala 57,72 Eur mesačne, počet splátok 72. Fixná ročná úroková sadzba predstavovala 32 %, priemerná hodnota RPMN 18,84 %, RPMN 32 %. Celková čiastka, ktorá mala byť zaplatená, bola 4.155,84 eur. Termín konečnej splatnosti: 09/2019. Súčasťou zmluvy boli Zmluvné podmienky, z ktorých vyplynulo z čl. IX., bodu 6.1 vyplynulo, že klient bol povinný riadne splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných

mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom. Kalendár mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa bodu 6.2 pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V čl. 7 bola zahrnutá RPMN. Z textu vyplynulo, že RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného (spoločnosťou určeného) spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v Zákone o spotrebiteľských úveroch.

14. Predžalobnou upomienkou zo dňa 31.12.2014 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 173,16 eur, v lehote do 05.02.2015. Súčasne bola upozornená, že pokiaľ nedôjde k úhrade splátky, veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 15.01.2015.

15. Listom zo dňa 25.02.2015 právny predchodca žalobcu, Consumer Finance Holding, a.s., odoslal žalovanej Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a výška dlžnej sumy predstavovala 2.056,81 eur, vrátane príslušenstva.

16. Z prehľadu splátok a úhrad na meno žalovanej, evidenčné číslo/VS: 6158448 vyplynulo, že žalovaná na poskytnutý úver zaplatila za obdobie od 26.09.2013 do 31.10.2017 sumu 733,23 eur. Posledná úhrada bola vykonaná dňa 02.09.2015.

17. Súd konštatuje, že s opakovanou námietkou žalovanej ohľadom pasívnej vecnej legitímácia, sa už súd vyposriadal vo svojom rozsudku č. k. 12Csp/226/2017 - 163 zo dňa 16.11.2018 v odseku 13., kedy ustálil, že súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti, a to bez ohľadu na prípadné námietky nedostatku vecnej legitímácie. Pod vecnou legitímáciou, aktívnu alebo pasívnu, sa rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Po preskúmaní vecnej legitímácie súd konštatuje, že žalovaná je pasívne legitimovaná s poukazom na to, že ako dlžníčka potrebovala súhlas veriteľa na to, aby iná osoba prebrala jej dlh (ust. § 531 ods. 1 OZ). Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že ani žalobca, ani právny predchodca žalobcu, neudelili žalovanej súhlas na prevzatie dlhu a za týchto okolností ostáva naďalej ako jediná dlžníčka žalovaná.

18. Je potrebné podotknúť, že v tejto časti rozsudok ani nebol napadnutý opravným prostriedkom, preto sa súd aj v novom rozhodnutí plne stotožnil s uvedeným záverom.

19. V danom prípade ide nesporne o spotrebiteľský úver, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky vo forme úveru. Zmluva o úvere je upravená ako právny inštitút v Obchodnom zákonníku, ale vzhľadom k tomu, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský úver, tento záväzkový vzťah sa riadi osobitným predpisom, Zákonom o spotrebiteľskom úvere a príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zmluvné podmienky dohodnuté medzi účastníkmi konania, na základe Zmluvy zo dňa 26. 09. 2013, súd posudzoval v zmysle vyššie uvedených ustanovení Zákona o spotrebiteľskom úvere a o ochrane spotrebiteľa, ako aj Občianskeho zákonníka.

20. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky dňa 26.09.2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanej vo výške 2.000,00 eur. Súd v zmysle Zákona o spotrebiteľskom úvere skúmal, či uzavretá Zmluva obsahuje náležitosti zákonom vyžadované. Výšku RPMN súd posudzoval v súlade s výpočtami RPMN za použitia kalkulačiek s odkazom na stránku Národnej banky Slovenska (NBS) pre výpočet RPMN, a to „Ekonomika€sme.sk“ a „Finančné centrum O peniazoch.Zoznam.sk“ a tiež interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN FINinfo, portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR. Zistil, že výška RPMN 32 % sa zhodovala pri jednotlivých výpočtoch, s nepatrnou odchýlkou pri výpočte prostredníctvom kalkulačky FINinfo, kde bola výška 31,79 %. Konečná suma, ktorá mala byť zaplatená bola zhodná vo všetkých troch výpočtoch. RPMN bola uvedená v správnej výške.

21. Dojednanie ročnej úrokovej sadzby v Zmluve vo výške 32,00 % je s ohľadom na závery rozhodnutia odvolacieho súdu, s prihliadnutím na ďalšie úrokové náklady, keď iné poplatky s úverom neboli spojené a zaťaženosť žalovanej neprevyšuje pomyselný nákladový strop primerané.

22. Na základe vykonaného dokazovania bolo v konaní dostatočne preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej so žalobcom. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a jednotlivých listinných dôkazov predložených žalobcom, súd konštatuje, že vyčíslenie dlžnej istiny vo výške 2.021,09 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 03.03.2015 do zaplataenia, v žalobe je dôvodné, a preto žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, vrátane zrušenej zamietavej časti a to vo výške 754,32 Eur s príslušným úrokom z omeškania.

23. Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že uplatnené úroky vo výške 5,05 % ročne nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania, keďže k prvému dňu omeškania bol v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne. Súd dospel k záveru, že žalovaná sa dostala do omeškania so splatením celého úveru dňa 03.03.2015, a preto súd priznal úrok z omeškania od obdobia, tak ako si ho uplatnil žalobca, tzn. od 03.03.2015 do zaplataenia.

24. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo;, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná v rozsahu úspechu, to znamená v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej

podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).